

Υπάρχει αξιοκρατία στον χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης;

/ Γνώμες

Είναι εύλογο το ερώτημά μου αν υπάρχει αξιοκρατία στον χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, στην Ελλάδα. Ειδικά, αν έχει βιώσει κάποιος όσα βίωσα κατά τη διάρκεια εκλογής για καθηγητική θέση στην Πατριαρχική Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης. Και αυτό γιατί συνέβη το εξής πρωτοφανές στα ακαδημαϊκά χρονικά της χώρας μας, να εκλεγεί υποψήφιος σε θέση καθηγητή Α.Ε.Ι. Πρώτης Βαθμίδας (!), τη στιγμή που δεν έχει, όπως διαπίστωσαν και οι δικηγόροι μου, ούτε μία ώρα αναγνωρισμένης διδακτικής προϋπηρεσίας σε Α.Ε.Ι. και ούτε μία ώρα αναγνωρισμένου ερευνητικού έργου σε αναγνωρισμένο ερευνητικό ίδρυμα. Πραγματικά πρωτοφανές! Η μόνη περίπτωση που θα δικαιολογούσε την εκλογή του θα ήταν να επρόκειτο για αυθεντία ή, ίσως, για τον ίδιο τον Αϊνστάιν... Την ίδια στιγμή, η δική μου υποψηφιότητα που «υπερπληρούσε» τις προϋποθέσεις του νόμου, κατά την άποψη και των ίδιων των μελών της εισηγητικής επιτροπής, με πάνω από δέκα χρόνια αυτοδύναμου διδακτικού έργου σε Α.Ε.Ι., με δέκα βιβλία, δεκάδες άρθρα και με διεθνή συνεργασία με κάποια από τα κορυφαία πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα του κόσμου, ήτοι Οξφόρδη, Κέιμπριτζ, Χάρβαρντ κ.ά., δεν θεωρήθηκε κατάλληλη για την εν λόγω θέση και αντιμετωπίστηκε απαξιωτικά. Το

«κερασάκι στην τούρτα» ήταν το γεγονός ότι πληροφορήθηκα το αποτέλεσμα της εκλογής από τον ηλεκτρονικό τύπο (!), μολονότι είχα ζητήσει να ενημερωθώ εγγράφως για το αποτέλεσμα της κρίσης. Αλήθεια, πώς θα ένιωθε κάποιος, αν βρισκόταν στη θέση μου και μάθαινε το αποτέλεσμα από τις εφημερίδες, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προαναφερθέντα; Τα συμπεράσματα δικά σας... Τα παραπάνω, δυστυχώς, μου θυμίζουν τον στίχο από το ποίημα του Νίκου Γκάτσου «Κεμάλ», που μελοποίησε ο Μάνος Χατζιδάκις: «[...]Καληνύχτα Κεμάλ, αυτός ο κόσμος δεν θα αλλάξει ποτέ [...].».

Εμμανουήλ Χαλκιαδάκης